41999D0018

ROZHODNUTÍ VÝKONNÉHO VÝBORU
ze dne 28. dubna 1999
o zlepšení policejní spolupráce při předcházení trestným činům a při jejich odhalování

[SCH/Com-ex (99) 18]

VÝKONNÝ VÝBOR,

s ohledem na článek 132 prováděcí úmluvy k Schengenské úmluvě,

s ohledem na článek 39 uvedené úmluvy,

s přáním pokračovat v úsilí o zlepšení podmínek pro přeshraniční policejní spolupráci;

s ohledem na rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. prosince 1998 [dokument SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3],

ROZHODL TAKTO:

Schvalují se zásady policejní spolupráce při předcházení trestným činům a při jejich odhalování obsažené ve sdělení předsednictví [dokument SCH/I (98) 75 rev. 5] ze dne 28. dubna 1999.

V Lucemburku dne 28. dubna 1999.

Předseda

C. H. SCHAPPER

SCH/I (98) 75 rev. 5

Věc: **Použití článku 39 úmluvy – zlepšení policejní spolupráce při předcházení trestným činům a při jejich odhalování**

Jedním z cílů německého předsednictví je zlepšení policejní spolupráce mezi smluvními státy při vyšetřování trestných činů. Na zasedání skupiny I dne 14. září 1998 předložilo německé předsednictví sdělení, ve kterém jsou popsány problémy a navržena možná řešení (SCH/I (98) 55 rev.).

Všechny delegace se shodly, že jednotný výklad ustanovení Schengenské úmluvy a jejich provádění v souladu s cíli uvedené úmluvy může mít velký význam pro odstranění nedostatků při policejní spolupráci v oblasti vyšetřování trestných činů.

Smluvní státy se shodují, že zlepšení policejní spolupráce při vyšetřování trestných činů se nesmí dotknout pravomocí soudních orgánů.

Krátkodobě lze provést tato řešení:

1. **Seznam**

Policejní služby států Schengenu si mohou vyměňovat informace v souladu s článkem 39 Schengenské úmluvy a s cílem zlepšit odhalování trestných činů a jejich předcházení, pokud

— výměna informací nevyžaduje použití donucovacích opatření,

— je výměna informací přípustná podle vnitrostátních právních předpisů dožádaného smluvního státu a pokud není provádění operací vyhrazeno soudním orgánům ani nevyžaduje jejich souhlas.

Zlepšení odhalování a předcházení trestných činů bude dosaženo na základě spolupráce policejních služeb států Schengenu bez zapojení soudních orgánů v případě podezření nebo konkrétního nebezpečí, zejména při provádění dále uvedených opatření. Jejich seznam není vyčerpávající a jejich provádění závisí na tom, zda to umožňují vnitrostátní právní předpisy dožádaného a dožadujícího státu:

— zjišťování totožnosti majitelů vozidel a řidičů,

— žádosti týkající se řidičských průkazů,

— dohledávání místa pobytu a bydliště,

— zjišťování totožnosti uživatelů telekomunikačních služeb (telefon, fax a internet), jsou-li tyto informace veřejně dostupné,

— získávání informací policií od dotčených osob na základě dobrovolnosti (*),

— ověřování totožnosti osob,

— předávání informací z policejních informačních systémů a nebo archívů, umožňují-li to předpisy o ochraně údajů,

— příprava plánů, harmonizace způsobů pátrání a zahajování bezodkladného pátrání (nezávisle na pátrání prostřednictvím SIS),

(*) Podle vnitrostátních právních předpisů Německa, Nizozemska a Rakouska se jedná o dobrovolnou výpověď na policii.

— zjišťování původu věcí, zejména zbraní a vozidel (sledování prodejních tras),

— zkoumání stop (např. poškození vozidla při nehodě, po níž pachatel ujel, pozměňování dokladů atd.).

Kromě toho může každý stát Schengenu vymezit v souladu s článkem 39 Schengenské úmluvy pro jeden nebo několik jiných smluvních států další oblasti, v nichž může probíhat policejní spolupráce bez účasti soudních orgánů.

2. **Zachování výhrady soudního souhlasu (čl. 39 odst. 2)**

Rychlé využití informací jako důkazů v trestním řízení je možné pouze, pokud dožádaný smluvní stát nevyžaduje kromě žádosti podané policii ještě formální žádost o právní pomoc. Omezená kapacita orgánů činných v trestním řízení musí být využita pro řešení naléhavých otázek potírání trestné činnosti a neměla by být zbytečně omezována požadavkem souhlasu.

V čl. 39 odst. 2 není stanoven způsob, jakým se má žádat o souhlas soudních orgánů s použitím informací jako důkazu v trestním řízení. Postup pro získávání souhlasu si tedy určují smluvní státy samy.

Státy Schengenu se shodují, že policejní služby a soudní orgány si mohou předávat žádosti o souhlas a související doklady, jež jsou předmětem těchto žádostí, jakýmkoli způsobem umožňujícím rychlý přenos, pokud tento přenos zachová písemný doklad o původu dokumentu (např. telefax, elektronická pošta).

3. **Zjednodušení postupů**

Vyšetřování trestných činů lze zejména v naléhavých případech urychlit též zjednodušením postupů. Jako příklad lze uvést řešení uvedené v dvoustranné dohodě mezi dvěma státy Schengenu, která stanoví, že v případě hrozícího nebezpečí z prodlení si mohou policejní orgány na žádost soudních orgánů přímo pomáhat prováděním policejních výslechů, prohlídek a zabavování věcí.

Smluvní státy posoudí s ohledem na zkušenosti s těmito nebo obdobnými dohodami, zda je možné vypracovat obdobné postupy pro všechny státy Schengenu.